

е кривъ, не ви се работи, умътъ ви е смътенъ; казвате: Господъ не е направилъ свѣта, както трѣбва; всички дяволи сж въ вашия умъ, вие сте готови да се карате съ всѣкого — пуснали сте си пояса и чакате нѣкой да го настъпи, готови да избухнете — това е законътъ на противоположноститѣ, Него день жената, като види мъжа, че си е пусналъ пояса, ако разбира закона, трѣбва да бѣга два километра далечъ и да си каже: у мъжа ми днесъ има отливъ на духа и приливъ на плътъта. Не трѣбва да се смѣете, защото утре пъкъ жената ще си пусне пояса. То е законъ. Всички едновременно не си пущатъ пояса. Преди десетъ години живѣяхъ въ едно сѣмейство; то състоеше отъ седемъ члена: баща, майка, единъ синъ и четири дъщери; правѣхъ малки наблюдения и провѣрвахъ този законъ: вървѣше като часовникъ. Всички членове отъ тази фамилия всѣки день въ седмицата се редуваха. Въ понеделникъ бащата е неразположенъ, поясътъ му пуснатъ; всички казватъ: „Тато е неразположенъ, навъсенъ, вика, крѣска,“; всички се спотайватъ и търсятъ само причината. Въ вторникъ бащата е веселъ, но гледатъ — майката си пуснала пояса. Бащата се надсмива и дума: „Днесъ майка ви е дежурна“. Интересно е, че въ срѣда голѣмиятъ синъ си пусналъ пояса. Всички се смѣятъ, защото си го знаятъ, и по тоя начинъ се изреждатъ всички. Азъ знаехъ, кой кога е дежуренъ, и програмата вървѣше ненарушимо. Хубаво туй донѣкъдѣ е приятно. Ако единъ си пусне пояса а другиятъ не, лесно е, но, когато и двамата сж дежурни и сж пуснали пояса си, казано на наученъ езикъ — когато и двамата иматъ „отливъ“, тогава